

Sygn. akt **IC 1187/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **E. S.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za uiszczone.

Sygn. akt: IC 1187/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. pozwem z dnia 3 października 2017 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej E. S. roszczenia w wysokości 21.721,06 złotych wraz z odsetkami umownymi naliczonymi od kwoty częściowej, tj. 8.640,04 złotych, oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od kwoty 13.081,02 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w przypadku obu rodzajów odsetek.

Dochodzone roszczenie powód uzasadnił istnieniem wierzytelności wynikającej z umowy kredytu z dnia 29 stycznia 2009 roku zawartej między pozwaną a (...) Bankiem S.A. z siedzibą w K. (aktualnie (...) Bank S.A. z siedzibą w W.).

Wierzytelność ową nabył powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 25 czerwca 2014 roku wraz z prawem naliczania odsetek.

W skład roszczenia sumarycznego 21.721,06 złotych wchodziła kwota niespłaconego kapitału w wysokości 8.640,04 złotych oraz: 8508,48 złotych tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 31 maja 2014 roku; 3724,44 złotych tytułem odsetek karnych naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału za okres od 1 czerwca 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz od 1 stycznia 2016 roku do dnia wniesienia pozwu; 829,55 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela; 18,55 złotych tytułem kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela.

Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

/pozew, k. 2-3/

Wskutek pozwu Sąd Rejonowy w Gdyni wydał dnia 24 października 2017 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sygnaturą I Nc 1647/17.

/nakaz zapłaty, k. 35/

Pozwana od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym wywiodła sprzeciw. W złożonych pismach procesowych podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwana stwierdziła ponadto, że nie dysponuje środkami, które mogłyby zaspokoić jednorazowo potrzeby wierzyciela.

/sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 47 i 57/

W odpowiedzi na stanowisko pozwanej powód zakwestionował jej jako bezzasadne i oświadczył, że nic nie stoi na przeszkodzie rozważeniu przez wierzyciela albo sąd możliwości rozłożenia zasądzonego roszczenia na raty..

/odpowiedź na sprzeciw, k. 54-55 i 68-69/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. S. zawarła w dniu 29 stycznia 2009 roku w G. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w K. umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 8.817,95 złotych na okres od dnia zawarcia umowy do dnia 10 lutego 2012 roku.

/ **dowód:** umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z 29-01-2009, k. 27-29/

W związku z brakiem spłaty zobowiązania wobec banku pierwotny wierzyciel wypowiedział pozwanej umowę.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 25 czerwca 2014 roku powód zawarł z (...) Bankiem S.A. (następcą prawnym (...) Banku S.A.) z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności – w tym kapitału, odsetek umownych i karnych oraz kosztów – w oparciu o którą powód stał się posiadaczem wierzytelności banku. Tego samego dnia bank sporządził zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności.

/ **dowód:** wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z 25-06-2014, k. 11-14; zawiadomienie o przelewie wierzytelności z 25-06-2014, k. 31/

Powód dnia 3 sierpnia 2017 roku sporządził wobec pozwanej wezwanie do zapłaty, z którego wynikało, że pozwana jest powodowi winna:

- 8.640,04 złotych tytułem niespłaconego kapitału,
- 8.508,48 złotych tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank do dnia 31 maja 2014 roku,
- 829,55 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych przez bank do dnia 31 maja 2014 roku,
- 3.565,37 złotych tytułem odsetek naliczonych przez powoda do dnia 10 sierpnia 2017,
- 18,55 złotych tytułem kosztów.

/ **dowód:** wezwanie do zapłaty z 03-08-2017, k. 32-33/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zaferowanych przez stronę powodową, których pozwana nie kwestionowała.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 117 § 1 kodeksu cywilnego stanowi, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zgodnie z normą wyrażoną w art. 118 kodeksu cywilnego jeżeli przepis szczególny nie stanowi

inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

W niniejszej sprawie roszczenie banku związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej, wobec czego zastosowanie do przedmiotowego roszczenia ma przepis wskazujący na trzyletni termin przedawnienia.

Z kolei w myśl art. 120 § 1 KC bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W sprawie wymagalności zobowiązania dłużnika, czyli w tym przypadku pozwanej, rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia wynika z umowy pożyczki – w § 10 ust. 4 okres wypowiedzenia przez bank określono jako 30 dni.

W związku z brakiem w zgromadzonym materiale dowodowym informacji o terminie dokonanej przez pozwaną wypowiedzenia umowy przez bank, należy przyjąć, że data wymagalności nie była późniejsza, niż termin spłaty pożyczki, tj. niż 10 lutego 2012 roku, kiedy to pożyczka stałaby się wymagalna nawet gdyby umowy wcześniej nie wypowiedziano. Z akt sprawy nie wynika zaś, żeby termin spłaty pożyczki przez pozwaną został zmieniony odrębną umową albo aneksem do pierwotnej umowy.

Zważywszy na fakt, że nawet gdyby za datę wymagalności przyjąć umowną datę spłaty pożyczki, roszczenie na dzień wytoczenia powództwa byłoby przedawnione, bowiem trzyletni okres w odniesieniu do wierzyciela prowadzącego działalność gospodarczą upłynąłby z dniem 10 lutego 2015 roku, to w związku z powyższym na dzień wniesienia pozwu roszczenie było przedawnione nawet mimo niewynikającej wprost z materiału dowodowego daty rzeczywistego wypowiedzenia pozwanej przez bank umowy pożyczki. Stanowiło to podstawę do oddalenia powództwa, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Niezależnie od tego należy zauważyć, iż zasadność zarzutu przedawnienia można wywieść również w oparciu o datę cesji wierzytelności – to jest 25 czerwca 2014 roku.

W tym miejscu należy wskazać, iż zobowiązanie przedawnione jest zobowiązaniem naturalnym, niemniej jednak zobowiązanie to niweczone jest zarzutem przedawnienia podniesionym przez stronę przeciwną. Tym samym skuteczne zakwestionowanie przez pozwaną roszczenia na etapie procesu niweczy roszczenie powoda.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 o kosztach postępowania orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uznając je za uiszczone przez stronę powodową.